

A Reggel irodalmi krónikája: KRÚDY GYULA AZ ÉLEN

MA 70 ÉVES VOLNA KRÚDY

GYULA, aki élete utolsó éveiben, a harmincas évek elején, már úgy járt-kelt Obudán, mint hősei a divatjamult, elaggott régi írók, Benedek Aladár, Lisznyay Kálmán, Sárossy Gyula, Kálnay László. Amikor a szívbaj ágyba döntötte, gyertyaláng világította kietlen, szegényes szobáját, mert a villanyt bizony kikapcsolták, mivel hónapokig nem fizette a számlát. Könyveire ezidőtájt nem akadt kiadó, cikkei, beszélei, jegyzetei nem kellettek a hírlapoknak sem. És 15 évvel a halála után Krúdy könyvei kapósabbak Pesten, mint valaha hullámos pályáján; egy új Krúdy-kiadás napjainkban irodalmi esemény, biztos siker. A legújabb: *Ady Endre éjszakai* pedig alig reprezentálja az igazi Krúdyt, Jókai és Mikszáth után legnagyobb mesemondónkat. Ezek az innen-onnan őszenyírt meghitt napló jegyzetek, „hajnali írárok” — így nevezte Krúdy vázlatait, feljegyzéseit, amelyeket a Margitszigeten írt, hajnali órákban, a maga mulatságára. Miért nem adják ki újra a *Puder* című, ma már alig ismert novellás könyvét, amelynek mindegyik darabja elmúlhatatlan remekmű. És a *Betyár álma*, *Mákvirágok kertje*, az *Utítárs*, a *Tegnapok kádlovagjai*, a *Boldogult úrfikoromban*, az *Aranykéz-utca szép napok*, a *Palo'iai álmok*, amelyek teljesen kifogytak?!